

Ciklus "Boje kamena i boje kanjona Tare"

Dugo sam posmatrao pored obale mora ili rječnih tokova pri naletu laganih talasa vode nevjerovatno bogatstvo boja na pojedinim mjestima ovlaženog kamena. Diveći se ovoj pojavi, vidio sam da su se, sljedećeg momenta pri sušenju, gubile sve te lijepe boje a ja sam dugo stajao očekujući da se prvi prizor ponovi. Razmišljao sam – kako da uhvatim onu izvornu boju kamena. Prošlo je puno vremena a ja nijesam uspijevao da savladam ovaj problem.

Jednom prilikom otišao sam na saučešće u Andrijevicu kod prijatelja Perovića i tamo sreo poznatog kulturnog poslenika Đukića. Bilo je još snijega, a pojavilo se i "zubato" sunce, koje je topilo snijeg na gomili kamenja iz rijeke Zlorečice, iz Đukićevog rodnog kraja. Otopina je lagano kvasila kamenje, otkrivajući fantastične boje. Tada sam shvatio da moram da tražim način kako ću pored oblika da otkrivam i divnu prirodnu boju u kamenu. Iz Zlorečice sam odabrao više kamena i kamionom ga prebacio u Nikšić. Dugim glačanjem i trljanjem tog materijala otkrivao sam ljepotu boja. Moje sljedeće istraživanje bilo je negdje od izvora kod Hana Garančića ispod Komova, zatim kanjonom rijeke Tare sve do Šćepan polja. Posmatrao sam stalne promjene spektra boja na kamenu i uočio sam da se boje na sličan način javljaju u različitim ambijentima. Tako sam pravio ciklus iz Tare koji sam izložio na Skupu balkanskih pisaca u Boru, na izložbi "Bratimljenje Tare i Timoka". Izložbu su veoma toplo primili pjesnici na svom susretu u Boru. Pisac Miodrag Bulatović je posebno nadahnuto govorio o divnom portretu žene. Jedna od skulptura predstavljala je moj apstrakno zamišljeni lik Olje.